

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[e] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De iustiniano. C. confirmando. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

additaris. Secus quando proferat ab homine. ut in l. stichus, imò pampilius. ff. de manumiss. testa. ideo si in sententia iudicis repetitur absolutio Titium: imò condemnamus, censetur eodem modo: & non absolutio secundum Bal. primum enim verbum absolutio non trahit secum executionem propter sequens verbum eodem contextu appositum. argu. in l. l. c. tra. §. dicebam. ff. si certum petat. Sed habetur pro appposito postquam illico ab eo fuit receptum. Secus si ex intervallo. & de significato huius dictionis vide vnam distinctionem quam ponit hic Barto.

De Iustitiano. C. confirmando.

Rubrica.

1. Statutarij quando eliguntur ad reformationem statutorum, non sufficit primum mādātum ad validitatem eorum quæ fecerunt: nisi etiam sequatur confirmatio populi.
2. Tunc publice fecit Romanos antiquitus præcellere & dominari cunctis nationibus, in quo consistat hæc tuitio reip. & tria temp. Romanorum destruxerunt, & que sunt.
3. Milites quando præferantur doctoribus in sessionibus & in accessu.
4. Si in statuti novis redactis in nouo volumine non continentur quod uetera sint abolita, & accedat casus qui non reperiatur decisus per noua sed per uetera sic, & aliter quam disponat ius commune, quod decidatur secundum uetera.
5. Allegans leges correctas quando incidit in crimen falsi, remissum.
6. Per nouam legem vel statutum non censentur reuocata priuilegia concessa singularibus personis etiam non comprehensa in corpore iuris vel statutorum & quid si adacta clausula non obstat quocumque priuilegio.
7. Priuilegia non possunt reuocari per concedentem quando concedens aliquid percepit, nec concessit per uiam contractus.
8. Concessionem si non fuerunt facta per uiam priuilegij, sed per uiam iuris communis obferuanti, tunc per legem contrariam vel statutum censentur reuocata rescripta seu et ipsam ius commune.
9. Si aliquod statutum continet idem quod ius commune, an correctio iure communi censetur correctum etiam statutum.
10. Materia inductionis remissum.
11. Si notarius non ponit inductionem in instrumento, non ualeat instrumentum: sed si ponit & falsam, non uitiatur ex falsitate: sed debet corrigi ex appositione anni domini.

LEX

vnica.



EX præcepto.

Ista fuit epistola directa ad præfectum pretorij postquam uiri de quibus in præcedenti dictum est, opus ei commissum expleuerunt. per quod Imperator confirmat codicem nouiter factum per

1. illos, & mandat ipsum publicari & seruari. Et sic no. quando eliguntur statuarij ad reformationem statutorum, q. non sufficit hoc primum mādātum ad validitatem eorum quæ fecerunt: nisi etiam sequatur confirmatio populi. & ita de facto seruatur.
2. quia in fine voluminis ponitur confirmatio. Item no. in prin. quia fuit illud quod Romanos fecit antiquitus præcellere & dominari cunctis nationibus, scilicet tuitio rei publicæ: quousq. enim rem publicam magis dilexerunt quam priuatam, creuerunt etiam in priuata & publicata. postquam autem animum conuerterunt ad ipsa commoda, perdiderunt utraq. unde dicitur quod tria fuerunt quæ rem publicam Roma destruxerunt, scilicet amor priuati commodi, occultum odium, & iuuenile consilium: quæ (ut narrat Tullius) rem publicam labefactauerunt frequenter: quæ per senes fuit restituta. Item no. in quo consistit hæc tuitio reipublicæ: scilicet in duobus. ut in disciplina militari, & disciplina legalis. Ideo omnis res publica pro sui conseruatione habet his duobus esse munita: scilicet gentibus armorum, & obseruatione legum & statutorum: aliis diu durare non potest. Item ex eo q. hic præmittit arma & disciplinam militarem colligit Bal. q. milites præferuntur doctoribus in sessionibus & in accessu. de quo tñ penes alios disputatur. intellige tamen cæteris paribus. nam post esse doctor antiquior & famosus, qui præferretur nouo militi: & ita de facto seruari videmus. Item no. in ver. hunc igitur. dum prohibet allegari ueteres. C. ad quæstionem quam uidi de facto: quia in ciuitate Senarum fuerunt facta noua statuta & redacta in nouo volumine, nec ibi continebatur q. uetera essent abolita, acciderat vnus casus qui non reperiatur decisus per noua statuta: sed per uetera, sic aliter quā disponeret ius commune. dubitabatur an & qualiter deberet decidi an secundum uetera, an secundum ius commune. Et iste tex. facit ad contrarium sensum q. secundum uetera: postquam expresse non fuerunt sublata. & ita consului. No. tex. ibi. [falsi criminis]. q. allegans leges correctas incidit in crimen falsi: quod quando sit verum. dic. ut no. in c. no. uit. de iudi. super ver. quicunq. & per Bar. in l. si. ff. de falsi. Item

timò semper allegatur. §. [si quæ uerò pragmaticæ sanctiones.] q. per nouam legem vel statutum non censentur reuocata priuilegia concessa singularibus personis, & nō comprehensa in corpore iuris vel statutorum. cō cor. j. de silentarijs. l. decurionibus. lib. xij. & no. in c. j. in glos. antepe. de capel. mona. lib. vj. & per Archi. in c. renouantes. xxij. distin. & hoc quando lex noua vel statutum non continet clausulam non obstantem quocunq. priuilegio. Nam & tunc etiam si essent clausa in corpore iuris vel statutorum, non censentur reuocata, si autem continerentur, illa clausula, tunc cēserentur reuocata illa quæ non erant clausa in corpore iuris. Sed illa quæ non erant clausa secus: hoc uoluit glo. in l. heres absens in prin. ff. de iudi. & in aut. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oportet. quod est notandum tunc aut possunt reuocari priuilegia per concedentem: licet ex eis fuerit ius quæsitum quando cedens pro eis nihil percepit: quia tunc ipse non est obligatus ad perseverandum postquam concessit per uiam gratiæ. Si autem aliquid percepisset vel concessisset per uiam contractus, secus. Ita tenuit Bal. cum Nico. Mat. in l. qui se patris. circa medium. j. unde libe. ubi omnino uide. & etiam not. Ioan. An. in c. peruenit. de immu. ecc. Item si concessionem non fuissent facta per uiam priuilegij, sed per uiam iuris communis obseruandi: tunc per l. contrariam vel statutum cēseretur reuocatum tale rescriptum sicut & ipsum ius commune: ut est casus hic in ver. [si uerò pro certis]. secundum glo. Item sic uidetur hic casus de eo quod determinat glo. in c. j. de consti. lib. vj. q. si aliquod statutum continens idem quod ius commune, correctio iure communi non censetur correctum etiam statutum. nec ob. ille tex. quia debet intelligi quando non continebat idem quod ius commune. & ex hoc sequitur q. tale statutum continens idem quod ius commune nō censetur statutum, sed ius commune. contrarium tñ uidetur tenere Bar. in l. j. §. ff. ad leg. fal. contra quem fortiter facit iste tex. qui uidetur probare illam gloss. Item ultimo no. hic ultimā glo. de materia inductionis, quæ colligitur ex notis & calendis de qua uide per glo. in l. cum bis sextus. de ver. signi. & s. data. vj. lib. decre. Et dicit Dy. consulendo notabiliter q. si notarius non ponit inductionem, non ualeat instrumentum tanquam habens formā, sed si ponit, & ponit falsam, ualeat & non uitiatur ex falsitate, & debet corrigi ex appositione anni domini ex quo potest apparere uera indictio quæ tunc currebat & potius præsumitur erratum in inductione quā in annis domini: cum illi sint magis noti. pro quo facit quod no. Inno. in c. qualiter de accu. facit etiam in ratione sui. l. qui habebat, de regu. iur. & per Barto. in l. si librarius. eo. titu. per Gul. de Cug. in l. Imperator. de statu hominum.

De summa trini. & fide catho.

Rubrica.

1. Iustitia quid sit, & quæ sunt præcepta iuris.
2. Quod religio sit potior pars iustitiæ, & quare ista religio non possit haberi sine fide.
3. Laici non tenentur scire articulos fidei explicitè, sed sufficit q. implicite credant illud quod credit sancta mater ecclesia.
4. Presbyteri habentes curam animarum tenentur scire explicitè singulos articulos fidei, & intelligere quæ habentur in symbolo apostolorum credo in Deum, & in symbolo Athanasij, quod incipit, quicumque uult saluum esse.
5. Episcopi & prelati tenentur etiam scire & reddere rationem de singulis, licet non ex improviso: sed cum præmeditatione & consilio.

ritate huius. decisio Pau. de Ca. hic uide per Alex. cōli. x. c. co. pe. in j. vo. reperio in cōli. cxix. in i. j. vol. & in l. iudex postea quā. ff. de re iur. p. Fel. nouissimè in c. quali ter & qñ el. j. col. x. vj. de recu. ver. fallit secundò. Cur.

Qñ aut cōtra doctor militi & in quibus actibus præferat uide p. do. Signorel. Medio in cōli. inci. in noie dñi amē. vtrum doctor &c. & uide in l. j. de offi. vica. & in l. si de test. mili. Et quæ sint doctorū priuilegia uide per Lu. Ro. & Bal. in aut. habita. C. ne fil. pro pa. & Galeaul. in repe. l. Centurio. de vulga. & pupillari. ff.

Vetera. adde quod hæc decisionem dicit notabilè Alexan. de Imo. in l. si. ff. de fale. in apo. ad Bar. & uide Bal. hic Frā. Cur.

Vltimò. adde de tu cir ca hæc q. ea quæ ponit ipse idem Pau. de Ca. i. cōli. cxlvi. inci. sup. primo dubio. secundū noui. impres sionem Franci. Cur.

Nō ponit inductionem. Adde doc. in c. inter dilectos. de si. in stru. maxime p. Fel. & in c. j. eo. ti. p. Ioā. An. in daia sexti per Bar. l. si nosam. ff. de cōdi. & demō. & ibi Imo. & Mo. Bal. l. d. l. Imperator. & l. l. cū pponeret. ff. de le. j. & p. Ang. i. aut. ut pponat uo. ipe ra. in prin. & adde q. Bal. in d. c. inter dilectos. dicit q. si notarius dimisit in infuso spatium inductionis, q. infusum nō uitiat. & uide in materia Lu. Ro. in suo cōli. cccx. xvi. & adde q. ualeat cōsuetudo & nō apponat inductionem in c. cū dilecti. extra de si. inf. & talis cōsuetudo pbat si pducitur sex v. octo istru mēta i locobivigēt cōsuetudo cōfecta. dictum est singulare Bal. in l. si. in fin. j. ad uelle. & dicit Abb. in cōli. suo. l. iij. Cur.

go. per id quod idem Bar. no. in l. sed si ante. ff. ad Treb. l. si quis
 4. de iure deli. sed si non profertur deliberatē, dispositionem
 non inducit: sed enunciationem in futurum. & ita no. in l. serui
 electione. de leg. j. per glo. & Bar. † In tex. ibi: [religione.] id est
 5. diuino cultu. qui consistit inter viuos: puta genu. flectendo, ma-
 nus ad cælum leuando: & similibus: & quę ceremonię dicuntur.
 quali ceremonię quia sunt acceptę Deo: & fundantur in fide de
 qua j. Et ita intellige glo. super verbo. [quā, id est qualem.] dum
 dicit q. religio curam ceremoniamq. nobis affert. dum autē glo.
 exponit religionem, id est fidem: non placet expositio. quia fides
 est fundamentum & religio est sequela: & sic sunt diuersa. In
 6. tex. ibi: [pontificem damnosum.] dicit q. fuit Papa tempore Gra-
 tiani principis: cuius fuit hęc lex. & eius tempore facta fuit secū-
 da synodus generalis, scilicet Constantinopolitana. de qua j. eo.
 Inemo clericus. & habetur xvj. distin. c. synodus. & fuit sanctus,
 quia in cathologo sanctorum, & fuit hispanus, & eius tempore
 fuit schisma: licet ipse obtinuerit contra collectum in concilio
 generali, & fuit accusatus de adulterio, & se purgauit. xlvj. di-
 7. stin. c. manu clericorum, & liberatus est, & accusatores deie-
 cit. vt legitur in eius legenda. † In si. l. ibi: [quem ex cælesti arbi-
 trio.] dicit notanter hic q. Imperium Romanorum est à Deo. vt
 in authenti. de non alie. §. si minus. facit j. de iur. leg. l. antepo-
 8. nultima. lib. x. de iur. lib. vi. Roma. l. j. † Item no. quem puniri ex
 eodem delicto pluribus poenis & hoc quando imponuntur per
 eandem l. copulatiuē, si autem alternatiuē, sufficit vnā quam
 iudex elegerit. vt j. de serui. fugi. l. si fugitiui. cum l. seq. Idem si di-
 9. uersis legibus qualitercunq. vt in l. senatus. ff. de adulte. quia nō
 debet quis ex eodem delicto pluribus legibus reus fieri. & ibi
 habetur. & vide Bar. in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui
 no. in fa. & hæc procedunt quando omnes per iudicem imponū-
 10. tur auctoritate. l. sed si vna imponeret per l. ipso iure altera per
 iudicem. possent concurrere etiam ex diuersis legibus. vt l. non
 poterit. ff. de fur. vt infamia cum poena corporali, vel pecunia-
 11. ria. Item hæc procedunt quando queritur an in eodem foro ci-
 12. uili possent plures imponi. † Sed si vna esset imposita in foro pœ-
 nitentiāli à confessore, quantumcunq. esset magna, non tolleretur
 13. alia poena imponenda in foro iudiciali ecclesiastico vel secu-
 14. lari. glo. est nota in c. gaudemus. extra de diuor. † Quid ergo si
 a. vna esset imposita in foro ecclesiastico iudiciali, vt per vicarium
 episcopi: & quereretur an alia posset imponi in curia seculari,
 distinguatur an fuerit imposita per vicarium, & tunc non esset
 15. terminus poenę. † vt excommunicatio quę dicitur poena. b. xj. q.
 b. iij. c. nemo episcoporum. & no. in c. ij. de consi. lib. vj. in nouel-
 16. la. non tamen imponitur ad puniendum, sed ad emendandum.
 c. vnde dicitur medicinalis. vt in c. j. de senten. excommu. lib. vj.
 tunc illa non obstante posset puniri à iudice seculari alia poena
 pecuniaria vel corporali. vt j. de fac. sanc. eccle. l. placet. in fin. &
 ibi per Iaco. But. & Bal. sed si esset terminus poenę: quia impo-
 17. sita ad puniendum, tunc aut fuit congruenter punitus, & nō de-
 bet iterum puniri à seculari: aut non, & tunc secus: vt no. in c. at
 si clerici. de iudi. & per Bal. hic ad quod vide omnino quod not.
 per Modernos, scilicet Anto. de But. in c. j. in fin. de offi. ordi. &
 idem si ab vno iudice seculari fuisset homicida punitus pecunia-
 18. riter à iudice domicilij: quia non est congrua poena posset à iudi-
 ce loci decapitari. ita dicit Ange. fuisse consultum Perusij, & ser-
 uatum in l. si vacantiā. de bo. vacan. lib. x. c. in repe. quam fecit
 19. de illa l. † In glo. j. quę incipit: [argumentum.] dicit quę glo. fuit
 additio. oppo. cōtra eam: quia præsupponit vnum falsum quod
 Bononien. posset conueniri Mutinæ contra l. iuris ordinem. de
 iurisdic. omniū iudicum. j. vbi actor debet sequi forū rei.
 Solutio. intellige tribus concurrentibus, q. conueniatur ratione
 20. contractus vel quasi ibi celebrati, ex quibus sortitur forum. d. l.
 iuris ordinem. & l. hæres absens. §. j. ff. de iudi. Item q. ibi reperia-
 tur. aliās secus, vt in c. Romana. §. contrahentes. de foro compe.
 lib. vj. Item q. non tanquam aduena vel peregrinus statim recel-
 21. surus vt in d. l. hæres absens. §. j. † Item adhuc oppo. contra glo.
 q. debeant seruari statuta Mutinensia. vt l. iij. in fi. ff. de testi. & l.
 cum clericis. j. de episc. & cleri. Solu. verum est in statutis con-
 cernentibus litis ordinationem: & ista glo. debet intelligi in his
 quę concernunt litis decisionem. Sed adhuc tertio oppo. quia si
 contractus fuit ibi celebratus, adhuc de ipso debet iudicari secū-
 dum statuta mutinensia. per l. si fundus. ff. de iur. i. Solu. verum

est si statutū loqueretur de ipso contractu: a
 puta quod in quolibet contractu seruetur
 talis solennitas, vel q. non sit necessaria, li-
 cet requiratur de iure communi. nam tunc
 statutum ligat & afficit contractum ibi ce-
 lebratum licet per forenses: quia talis con-
 tractus dicitur ibi nasci vbi nascitur & si-
 cut persona ratione originis ligatur à statu-
 ris loci originis, ita & actus. Sed ista glo. de-
 bet intelligi quando statutum disponit cir-
 ca personas: puta q. pupillus minor decen-
 nio possit obligari ciuilitate & naturaliter si
 ne tutore. nam tale statutum mutinense nō
 obligaret pupillum Bono. ibi contrahentē: b
 nec posset eius personam legitimare. per l.
 j. in fi. & ibi no. per Bar. de tuto. & cura. da.
 ab his. quod etiam tenet Bar. in hac l. quia
 cessat ratio de qua s. Cetera circa materiam
 statutorum vide hic plenē per Bar. qui tra-
 ctat de effectu statutorum ad quod porri-
 22. gantur, & in duobus consistit articulis, sci-
 licet an porrigant effectum suum ad foren-
 ses ibi contrahentes, delinquentes, litigan-
 tes, vel testantes. secundus est e conuerso: c
 an porrigant effectum ad subditum extra
 territorium contrahentem & delinquentē,
 litigantem, vel etiam testantem, & quilibet
 istorum habet sub se plures alios. sed in l. o-
 mnes populi. ff. de iustitia & iure. tractatur
 alia materia quę possint condere statuta,
 super quibus, & de ipsorum interpretatio-
 23. ne. † In glo. quę incipit: [ex hoc quod hic
 &c.] dicit duo facit. nam primō inducit istū
 tex. ad questionem de qua plurimum du-
 bitatur. vtrum hodie vsurę sunt prohibite
 de iure ciuili, nam de iure diuino & cano-
 nico clarum est q. sic tam olim quā hō-
 24. die. Item de iure ciuili ante Imperatores ca-
 tholicos: clarum est q. non erant prohibite:
 vt in titu. de vi. ff. & c. vlt. tamen ad cer-
 tum modum. vt in l. eos. j. de vsu. sed est du-
 bium post Imperatores catholicos. de quo
 etiam disputatur in authē. ad hæc. j. de vsu.
 Et inducit glo. hanc l. q. sint prohibite: cū
 velis hic Imperator debere seruare fidem
 quā docuit beatus Petrus apostolus: sed
 beatus Petrus docuit Romanos ius diui-
 num seruare: quod habetur in psalmis & in
 Euangelij: sed illo iure sunt prohibite: er-
 25. go & per istam l. quicquid continetur in il-
 lo iure ad quod fit relatio per hanc legem
 videtur contineri in hac largu. in l. asse to-
 to. ff. de hæredi. insti. & l. si ita scripsero. de
 condi. & demon. Ita debes aptare argumē.
 glo. aliās ineptē loqueretur. Item inducit
 hic glo. tex. nouiorem Iustiniani in authentica de eccle. titu. vbi
 dicitur quod leges debent imitari sacros canones. † sed in sacris
 canonibus vsurę sunt prohibite ergo &c. per eandem rationem,
 contrarium tamen sentit glo. quia Iustinianus fecit titu. in authē-
 tica de neu. vii. Et ad hanc legem & ad aliam de qua s. respon-
 de vt in glo. quod hæc loquitur quantum ad fidem & eius arti-
 culos, non quantum ad alia. Item in sacris canonibus qui habentur
 in quatuor consilijs primis & principalibus, scilicet Niceno,
 Constantinopolitano, Ephelino, & Calcedonensi. de quibus in-
 fra eodem l. nemo. & xv. distin. c. c. canones non prohibentur
 vsurę: nisi in clericis. xiiij. q. iij. c. quoniam multi. de illis autem
 canonibus intelligitur tex. in authenti. de eccle. titu. non de alijs
 factis post in quibus prohibetur etiam laicis: & istam partem vi-
 detur tenere Ioan. An. in regula peccatum in mercu. vbi plenif-
 26. simē de hac materia dicit tamen quod iura ciuilia non prohibēt
 vsuras, nec permittunt: sed tolerant: & sic non aufert malitia ea-
 rum peccatum, sed duntaxat poenam quę veniret imponenda

In foro ecclesiasti-
 co. Adde glo. & ibi
 docto. in c. felix. de
 poenis. lib. vj. glo. in
 car. si clerici. de iudi.
 Per. de Ancha. in re-
 gula ea quę de regu-
 tur. lib. vj. in ix. q.
 Jo. de Imo. in c. j. de
 offi. ordina. Ioan. de
 Ana. in c. qualiter. el
 ij. de accu. in vj. col.
 Bal. in l. placet. C. de
 fac. san. eccle. & in l.
 nullum. C. de testib.
 Ang. in l. si vacantiā.
 C. de bon. vac. lib. x.
 Quę dicitur poe-
 na. Adde est etiam
 nunc Ro. episcopi. vt
 est glo. in c. corripian-
 tur. xxij. q. iij. Car.
 in c. quanto. in ix. q.
 de offi. ordi. & quan-
 do excommunicatio
 dicatur poena, & q. si
 medicina, per doct.
 maximē per Abba.
 & Fel. in c. j. de sen-
 ten. excommu. Cur.
 Dicitur medicina
 lis. Adde glo. in c. no-
 tandum. xxij. q. iij.
 Abba. in c. non du-
 bium. in vj. colum.
 de sentē. excommu.
 De iure ciuili. Ad-
 de Ioan. An. in regu-
 la peccatum. de reg.
 tur. lib. vj. in mercu.
 Abba. in c. cum sit ge-
 nerale. in ix. col. de
 foro compe. Ang. c. d.
 filio cexix. inci. arbi-
 tror. dictā litem Lu-
 do. Roma. consi. ecce
 ex vj. incipi. In casu
 proposita consulta-
 tionis. Pet. de Anch.
 consi. xxvij. incipi.
 In questione quę ver-
 titur. Card. in consi.
 lxxvij. incip. amice
 & maior honorāde.
 & per Alex. de Imo.
 in consi. xlix. in i. &
 ij. colum. in iij. volu.
 & do. Maria. Soci. in
 suo consi. ij. incip. se-
 quendo ordinem. co-
 lum. iij. ver. circa ter-
 tiam vbi quod omni-
 iure sunt prohibite.
 Franciscus Curtius.
 Sacros canones.
 Adde c. clerici. de iu-
 di. c. vlt. de secun. nu-
 pijs. c. j. de noui ope-
 ris nunciatione. &
 glo. summa x. disti.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a ¶ Istud tamen. Sed quid si testator in testamento mandauit heredi qd casu quo distulerit soluere do te vxori det sibi octuaginta an tale legatum seu mandatū dicatur continere qd usurarium, vide per Pe. de anch. in cōsili. suo. xxiij. inci. verba test. & per Alex. de im. i. cō. xxvij. col. ij. & f. i. iij. Frā. Cur. **b** ¶ Ideo maritus. adde de hoc & die vt p. Ale. de im. i. cō. suo. j. col. ij. & in cōsili. lxxij. & in cōsili. cxlvij. in princ. in v. volu. Et adde in cōsili. p. d. Bar. fozi. in cōsili. clxxvj. col. ij. ver. secundū confirmo, & quando vltima peti possit tanquā interesse dñi emergens, vel lucri cessantis p. eundē dozi. in cōsili. p. xalle. col. iij. & an et a quanto tempore debeat per Caprā in cōsili. clxxv. in ij. dubio. Fran. Cur. **c** ¶ Peti vltima. Adde in quibus casibus de iure canonico permittitur vltima p. gl. sum. xxiij. q. j. ho. it. de vlt. in. s. an aliquo casu. Car. in de. j. in s. sane. in. xvi. q. d. de vlt. Abb. in c. conquestus. in v. col. de vlt. Bar. in l. si cōstante in s. quoties. ff. sol. ma. Bar. & Io. de imo. in l. diuortio. ff. sol. ma. Bar. in cōsili. franciscus vxorē quondā nomine thomasi. & vide Ale. & alios i. d. l. diuortio. et quādo petantur vt inter esse ab eo qui soluit esse negotiari per eundē Ale. in suo cōsili. cxlj. col. j. in v. vo. & adde qd vltima de quibus in l. curabit. j. de act. empti. debentur etiam de iure canon. vt per Alex. in cōsili. lxx. col. ij. in fi. in j. vol. Frā. Cur. Et adde ut qd vltima de quibus in d. l. curabit. dī cūtur vltima rei cōpensatiue, quae debetur dī iure diuino. ita d. Bar. fozi. in suo cōsili. clxxij. col. iij. in princ. & in col. iij. ver. ij. vt ibi an tūc debeat vt interesse emergens vel cessans ei aliquid per ipsam dozi. in suo cōsili. clxxvj. per totum. et ibi quando est vendita domus, vel venditus fundus sterilis vel res ex qua non percipiuntur fructus Et quid quando adest pactum vt ratio ne retardata solutio debeat. Sra. **d** ¶ Infamia. Adde autem hanc. q. j. c. alie. in l. q. iij. & c. si qd

temporaliter & in hoc seculo: certe imò videtur permittere: quia dat robur stipulationi vsurarum quod non fieret ex sola tolerantia. Ia. butr. & Bar. dicunt qd de mente iuris ciuiliis est permittere vsuras ad euitationē maioris mali: sed nō est de potestate ipsius: quia in his quae concernunt praedictum animae leges contrariae canonibus vel iuri diuino nō valent, & iam facit corriguntur per ius canonicum, vt nō. in c. ij. de reg. iu. lib. vj. per glo. & hoc appareat secundum Bal. non valere statuta terrarū quod vxori passae moram in restitutione dotis debeatur vsura pro centenariū quolibet anno prout est in hac vrbe Paduana: quia si non valēt leges imperiales multominus statuta quae ab eis sumunt robur. De ista quaestio. dixi in l. Titia. ff. de sol. vbi facio etiā istud arg. quod hic & induco aliam rationem: quia toleratur tale statutum fauore mulierum, ne inducantur ad meretricadum: vel similia faciendum cum ea dos sit eius proprium patrimonium. & eodem modo nō valet dispositio testatoris quod haeres qui tardauit soluere legatum, soluat pro quolibet tantum pro vsuris. vt not. Bart. in l. ij. ff. de his quae poen. nō. Istud tamen est mihi dubium: quia testator potest grauare haerem prout vult, nec videntur dici vsurae postquam testator ita voluit, sed poena heredis, & constat quod valet relictum nomine poenae quando praecelsit praecceptum possibile. vt. j. de his quae poenae nō. l. j. Se cundo loco gl. in ver. sed. distingue posito quod sint prohibita omni iure tam diuino quam canonico, quam etiam ciuili, limitat hanc prohibitionem, vt habeat locum quādo vsurae petuntur vt lucrum propter retardatam solutionem, siue debitor fuerit in mora, siue non, & petuntur ex eo quod ille vsus est pecunia aliena: non propter aliud. Si autem petuntur vt damnum emergens: quia propter retardatam solutionem creditor aliquid perdidit de suo: & sic vt interesse, tunc possunt peti omni iure etiā diuino & canonico per ea quae not. in l. socium qui in eo. ff. pro soc. & ideo maritus passus morā ab vxore bene potest licite petere vsuras vt interesse, quia sustinuit onera matrimonij. vt in c. salubriter. & ibi not. per Inn. de vlt. & etiam veditor qui rem tradidit, & pretium non recipit, quia caruit fructibus rei suae, & emptor percepit vsque ad quantitatem fructuum. vt l. curabit. cum ibi not. infra de actio. empti. & quod nota Barto. in l. insulam. §. vsuras. ff. soluto matrimo. Ego dico quod etiam tanquā lucrum possunt interdū peti vsurae si creditor erat mercator: et cū pecunia sua cōsueuit lucrari: & potest probari saltem verisimiliter quod si eam habuisset, tantum fuisset lucratus secundum communem cursum mercatorum: potest illud lucrum perditum tanquam interesse petere per ea quae not. in l. ij. §. fin. ff. de eo quod cer. lo. & infra de sent. quae pro eo. l. vnica. in fi. cū ibi nō. vbi potest peti interesse lucri sicut dñi qd intelligitur mō p̄dicto. vt ibi nō. In alia gl. sup. ver. infamia, vt ipsam intelligas opposita contra text. in fi. q. heretici nō sint infames, nec puniantur poena corporali: quia delinquant duntaxat contra Deum: & sic

solum Deum debent habere vltorem, & videmus in periuro. j. de iure iu. l. ij. Glo. timore huius videtur dicere qd illa lex hodie corrigitur per istā: & qd periurus sit infamis, & possit puniri corporaliter. Sed quantum ad infamiam doc. tenent contrarium quando iurauit aliquid de praeterito. l. Lucius. cū ibi nō. ff. de infā. Item secus si de futuro. j. de trans. l. si quis maior. similiter de poena corporali qd non imponatur in iuramento decisorio quod deferatur a parte: nam imputet sibi pars quae illud detulit licet in alio forte secus. Iam ista non facit ad propositum quia non est bona argumentatio de heretico ad periurum: quia primū delictum grauius est: cum haeretici etiam alios inficiant: sed periurus non nisi seipsum. In glo. seq. quae inci. [quia separatur a communione.] ad quam remittitur. non ex eo qd infamis in fama facti non repellitur a testimonio: licet secus in infamia iuris. contrarium videtur tenere glo. in l. Calsius. ff. de sena. quod idem infamia facti quod infamia iuris. debet autem scire illa qd infamia iuris dicitur illa quae inferit ab ipsa. l. ideo habet effectū l. & inferitur aliquando ipso facto absq. eo qd quis sit cōdemnatus, interdum postquā est cōdemnatus de crimine vel etiam in alia qua actio famosa. Quod dic vt in l. j. ff. de infā. & ista repellit a dignitate, & ab honore, & ab omni publico officio, & a testimonio vt nō. in l. ij. §. miles. ff. de infā. & ab accufando. l. infamen. ff. de pub. iudi. infamia verò facti dicitur altero de tribus modis primo infamia, id est infamatio quando cōtra aliquē insurrexit infamatio in populo qd aliquid turpe vel delictum commisit: non tamen de hoc constat verē vel per aliquas verisimiles coniecturas & ista dicitur proprie vana vox populi: quae non est attendenda. vt in l. decurionum. infra, de poen. nec noceret infamato quantum ad repellendum ipsum a testimonio, nec a dignitate, vel officio. per ea quae nō. p. Bar. in l. de minore. §. tormeta. ff. de qd. circa fi. qd etiā Bal. sentit hic. secundo modo dicitur infamia facti quae insurgit ex veritate facti qd quis verē cōmisit delictū: nō tūverē diffamatus est adhuc, sed in occultū: & sic apud homines nō est infamis de facto sed apud Deū: & ista infamia nō cognoscit a iure ciuili: nec de illa posset opponi sed de iure canon. nō cognoscit. qd imitatus diuini: & dicitur infamia canonica. & de ipsa posset opponi per modū exceptionis tam contra testem quam contra electum quā etiam cōtra accusatorem. & sic probetur crimē, rejicitur. hoc tamen dic & limita: vt habetur in c. testimonij. de testi. & in Spec. de test. §. j. ver. item qd est criminofus. Tertiō modo dicitur infamia facti prout loquuntur de praesenti, quādo aliquis ppter aliquod crimen vel turpitudinem verē cōmissam est infamatus penes bonos & graues: & sic penes Deū & homines. non tū est adhuc cōdemnatus in actione quae infamat: vt l. cellat. ff. de actio. nō. & oblig. puta in conditione furtiua, vel interdictio vnde vir. quod tamen infamat: vt l. nec is. de vi & vi arma. vel per aliquā interlocutoriam iudicis: vt j. de infā. l. interlocutio: vel patris redarguentis filium: vt in l. verbum. eo. titu. & de hac loquitur. l. ij. ff. de obse. & per Dy. in regula infamibus: de regulis iuris circa finem. titu. vbi omnino vide: & de ista etiam loquitur authent. sed cum testator. ad le. Fal. quia tales dicuntur turpes: & talis infamia habet duos effectus a iure duntaxat: vnus est quia repellit a dignitate & honore obtento & obtinendo: vt j. de decu. l. infamia. lib. x. alius est: quia tribuit querelam fratri contra testamentum factum in quo talis infamis esset institutus: vt j. de inofficio so testamen. l. fratres. Alios effectus non reperitur habere: vt nō. in l. nullam. infra, de his qui notantur infamia. ideo non repellit a testimonio: vt in hac glossa quod etiam tenet Specu. in titu. de teste. §. j.

& c. beatus. §. j. & c. infames. vj. quae l. j. ¶ Infamis. Adde Cy. in l. ij. C. de reb. cre. c. quicunq. vj. q. j. glo. in c. querelam. de iure iu. doc. in c. testimonium. de testi. Doct. in cle. j. de iure iu. Arch. in c. auctoritate. xv. questione. vj. ¶ Infamia facti. Adde gl. in l. ij. in s. causae. ff. de Carbo. edic. glo. in c. testimonij. de testi. tamē vbi agitur de phāda ingratitudine testis, infamis infamia facti ipso iure repellit. tex. est ad hoc nō. in c. in s. sicu. integre opinio. nis. quem ad hoc nō. ibi Bald. q. testes sint necessarij ad probandum ingratitudinē, i. vltibus iur. et de infamia qd possit esse testis, vide plenē per Alex. de imo. in cōsili. xj. col. ij. & ibi quid de infame infamia facti. & in cōsili. clxxvij. col. ij. ver. & iō in j. vol. & ibi quid de infame qui reperitur bone fame. & in cōsili. xxiij. inci. p. de principali quaestio. I. pe. col. ver. nō ob. qd dicitur in ij. vo. & de infame infamia facti qd dicitur integer testis. vide per eundē Alex. in cōsili. clj. col. ij. ver. sed testis. in v. volu. & ibi an sola confessio criminis reddat testē infamē infamia facti, & an saltem in causa matrimonij debeat talis in subsidium admitti. Franciscus Carri.

De sacrosan eccle. L. Habeat vnusquisque. 5

re. s. j. ver. ite obicitur quod est infamis: minor tñ fides ei adhibetur tanquā turpi personā: ideo non sufficerent duo testes tales: quia non sunt omni exceptione maiores: nisi concurrerent etiā alia indicia quæ coadiuuarent: iuxta not. in l. ij. in prin. ff. de excu. tut. tan autē hæretici sint infames infamia iuris, et an cōtra hæc illa infamia ipso facto, an autē requiratur sententia glo. ista vult in effectu qd tēpore huius l. nō erant infames ipso facto infamia iuris, sed facti: sequuta verō sic. nam etiam iure hodierno etiam ante sententiā sunt infames infamia iuris, & hæc est sententia gl. 1. p. l. i. quando uidet homines venire ad occupandum aliquam possessionem cum arma vel aliquos rixantes, debet illis obuiare. 2. Rescriptum impetratum de facto quando non ualeat, etiā si continet clausulam non obstantē aliqua lege in contrarium disponente. 3. Spiritus sanctus unde procedat. 4. Hæretici debent furorē populi de ciuitate repelli, ita & leprosi. 5. Mulierum inhonestam uenientem ad habitandum in aliqua uicina possunt alij uicini expellere. 6. Ecclesia si habet aliquod fortilitium nō possunt laici in fortilitio armare & imponere gentes armorum pro tuitione ipsorum cōtra uoluntatē clericorū ad quos pertinet.

LEX III.

Nullus hæreticis. Not. j. in hac l. qd congregaciones suspectæ de heretico prohiberi & quod debet obuiari malis futuris antequā eueniant. Vnde facit in argu. secundū Bal. q. 2. quando iudex uidet homines venire ad occupandum aliquā possessionem cū armis, qd debet illis obuiare. & ita not. Inn. in c. in presentia de proba. & probatur in l. si ff. de offi. procu. cæf. Et sic not. contra iudices qui uident aliquos rixantes non obuiant secundū eum de quo per Cy. in l. seruus. j. de noxa. Item no. c. a. sum in quo prohibetur impetrans rescriptum. Et glo. etiam ponit plures alios, & istud importat, quia rescriptum fuit impetratum de facto. Et si cōtinet clausulam nō obstantē aliqua l. in cōtrarium disponente nō ualeat: nec debet seruari nisi remanet etiā iustitia. ita no. Cy. notabiliter declarauit hanc l. in l. si. si cōtra ius vel uil. pu. non sic in dispositione testatoris habet clausulam derogatoriam ut in l. si quis in prin. testamēti. de leg. iij. Idem esset in l. aliquid prohibente vel vetante, non tamen rescriptum impetrari. quia bene illa tollitur per rescriptum habens clausulam derogatoriam non obstantē in contrarium: & ita loquitur gl. in 4. aut. quibus mod. na. effi. sui. s. j. Item no. q. Imperator dicit spiritum sanctum procedere à patre solo gl. dicit quod ista est opi. grecorum: sed latini tenent qd etiam à filio: sed etiam quidā græci sancti patres idem tenuerunt, scilicet Io. Chrysost. Gul. atha. aut. ephesini concilij, & in tota grego. & imperator Constantinus in concilio Lugdunensi tempore Gregorij x. mandauit suis legatis ut nostrum cantarent symbolum. ita no. glo. in c. j. eo. tit. super uerb. grecorum. & tamen postea ad errorem suū solitum redierunt: unde parum est nunc de ipsis considerandum in concilio Basiliensi, quia dicunt se uelle uniri cū ecclesia latina. Item VI. timo dicit Gul. de anno. per istum tex. in si. dum dicit quod hæretici furorē populi debet de ciuitate expelli: quia alios inficiunt. Sed si aliqua inhonesta mulier ueniat ad habitandum in uicina, possunt alij uicini illam expellere. facit in aut. de leno. circa fi. et similiter quod leprosi possunt expelli de ciuitate. Item dū tex. in si. dicit quod ecclesia dicitur restitui episcopis, quia ad eos & alios electos pertinet induci per Cy. post Per. qd si ecclesia habebat aliquod fortilitium non possunt laici in fortilitio capere & armare, & imponere gentes armorum pro tuitione ipsorum contra uoluntatem clericorū ad quos pertinet. determinat tamē contrariū: quia nō displicet deo qd fiat in rebus ecclesiasticis id quod pertinet ad salutē multorū: & sine quo salus haberi non possit uerisimiliter ut l. prouinciarum. j. de feriis. & eo. modo vnus dñs & vna cōmunitas pro sua salute possent de facto occupare terram, uidetur casus in c. Pisanis. de resti. spol.

1. Predicatores non debent mouere dubia ardua in theologia quæ nesciunt soluere, uel etiam si ueritatem scire non expediat pro necessitate salutis. 2. Qui disputant questiones decisas per alios solennes doctores, & quorum decisiones communiter tenentur, faciunt eis iniuriam. 3. Conuocare concilium generale hodie pertinet ad Papam sed olim ad Imperatorem. 4. Quando grauius sit delictum quod publice committitur quam quod occulte. 5. In poena corporali plus puniuntur uiles persone & acrius quam in dignitate constituti: sicut in poena pecuniaria. 6. A sententia concilij generalis non est licitum appellare: sicut nec à sententia principis uel senatus: sed licet supplicare.

LEX III

Nemo. No. in prin. dum clericum preponit militi, qd maior est dignitas cuiuslibet clerici etiā in minoribus constituti, quā sit dignitas militaris. Item ibi, [fortiter.] cōtra illos predicatorē imperitos qd mouent interdum dubia ardua in theologia, quæ nesciunt soluere: nec etiā ueritatē scire expedit p necessitate salutis: quia inducunt populos in errorem: quod prohibetur, sicut disputare de fide publice propter hanc causam ibi tumultus & perfidia. Item not. ar. in ver. [nam & iniuriam.] cōtra eos qui disputant qd alios solennes doc. quorum decisiones cōmuniter tenent: quia faciunt eis iniuriā reuocando in dubiū decisā. Itē not. ibi: [per nostra præcepta.] qd ad Imperatorem pertinet conuocare cōciliū generale: et hoc illo tempore qñ summi pontifices non habebant potestatem temporale: hodie uero pertinet ad Papā nec pter eius autoritatē licet congregari, nec uocatur concilium, sed conciliabulum, ut habetur xj. q. ij. per totum. Item allegatur ista l. qd grauius est delictū qd publice committit quā quod occulte. Sed in contrariū facit, quia maleficia quæ contrahuntur de nocte grauius puniuntur. l. j. & ij. & ibi not. ff. de fur. Bal. breuiter qñ est aliquod de genere permissorū, si fiat occulte, magis præsumitur contrafacientem quod faciat impedimentū subesse, quā contra publicē faciētem, ut l. si. de rit. nup. Sed si est de genere prohibitorū, si maius resultat inconueniens quod fiat publice, magis punitur: secus si maius resulter si fiat occulte. Ita loquitur contra. allegatur etiam qd plus puniuntur uiles personæ & acrius quā in dignitate constitutæ: & hoc quo ad poenam corporalem: sed quo ad pecuniariam econuerso. ut in l. in seruorū. ff. de poenis de quo uide hic per Cyn. Item est etiam hic vna gl. quæ inci. [id est quod in dubiū.] à sententia concilij generalis non est licitum appellare, sicut nec à sententia principis, uel senatus: sed licet supplicare.

De sacrosanctis ecclesijs Rubrica.

1. Stylus quid sit, & in quo differat à consuetudine. Inhabiles ad testandum an possint testari pro ecclesijs uel ecclesiastico collegio, & quid si interueniat defectus proueniens à iure naturali, uel gentium.
2. Relictum factum ecclesie si non dicitur cui debetur ecclesie parochiali.
3. Si non relinquatur ecclesie sed ecclesiasticis personis, an acquiratur ecclesie, tanquam eius contemplatione relictum sit.
4. Relictum an possit fieri singularibus personis de collegio.
5. Omne relictum ad causam piam dicitur pro anima: etiam si relinquatur consanguineo dummodo sit pauper, secus si diues.
6. Institutio facta nutu ad piam causam ualeat.
7. Solemnitates statutorum non sunt necessariò seruandæ in relictis ad piam causam. Damnatu ad mortem an possit relinquere ad piam causam remissu.

LEX I.

Habeat vnusquisque. Collegia ecclesiastica sunt appellata licita, & pōt eis in testamēto relinqui. Et ualeat relictum si aliquis defectus non subest. h. d. secundū gl. intellectum. & fuit j. l. facta per Constan. post baptismum receptum per eum fauorē fidei christianæ: quoniam ante ipsum non licebat christianis se congregare, & congregaciones eorum erant illicitæ: ideo non ualebat legatum eis relictum. l. collegium. j. de hære. insti. Ista autem l. hoc solum facit quod permittit tales congregaciones fieri: & tali collegio ecclesijs relinquere tam fauorē collegij quā relinquentis: ut habeat effectum iua uoluntas. In text. ibi: [non sint eius cassi iudicia.] subaudi sicut erāt cassi an imperatō. Cōstā. Item in text. ibi:

1. Alij uicini. Adde Cep. in tracta. de ser. ruiti. prædio. q. vj. & Nico. de neap. in aut. de leno. in s. fi. & ad de qd idē in socia, uel scholari de societate uel collegio ar. notatorum maxime per Lud. ro. in l. j. ff. solu. mat. & quod no. in l. si conuenerit. ff. pro socio et gl. in l. nō aliter. ff. de usu. & eorū quæ ponit Spe. in tit. de iudi. s. & generalia. y. & no. Ange. de but. in proce. decre. et Pe. de peru. in trac. de duobus fratribus in xj. parte. q. xxij. & de leprosis uide qd dicit Bal. in c. intelleximus de iudi. & in c. significauit. de rescri. & q. latissime circa prædicta pōt Barb. in c. Rodolphus. de rescri. Fran. Cur. 2. Gentes armorū. ad de Host. in sum. ti. de immu. eccle. in s. in quatuor. ver. Itē & in castelli non debet. Arch. i. c. sancto. x. q. j. An. de bu. in c. cū ecclesia. de immu. eccle. Ant. de bu. cōsi. lxxxij. incipit. super quo con. 3. Consilij. An sicut à sententia senatus qd non poterit appellare, ita hodie à sententia senatoris uide p d. Bar. soci. in suo cōsi. l. ex. col. uerbi. ex quibus uide inferi. Stra.